

HET BOEK RUTH

1

Naomi en Ruth:

- 1 In de dagen als de richters richtten,
zoo geschiedde het,
dat er honger in het land was;
daarom toog een man uit Bethlehem-Juda
om als vreemdeling te verkeerem
in de velden Moabs,
hij
en zijne huisvrouw
en zijne twee zonen.
- 2 De naam nu dezès mans was Elimélech,
en de naam zijner huisvrouw Naomi,
en de naam zijner twee zonen Machlon en Chiljon,
Efrathieten,
van Bethlehem-Juda;
en zij kwamen in de velden Moabs
en bleven aldaar.
- 3 Elimélech, de man van Naomi, stierf;
maar zij werd overgelaten met hare twee zonen.
- 4 Die namen zich Moabietische vrouwen:
de naam der ééne was Orpa
en de naam der andere Ruth,
en zij bleven aldaar omtrent tien jaren.
- 5 En die twee, Machlon en Chiljon, stierven óók;
alzoó werd deze vrouw overgelaten na hare twee zonen en na haren man.
- 6 Toen maakte zij zich op met hare schoondochters
en keerde weder uit de velden Moabs:
want zij had gehoord in het land Moab,
dat de HEERE Zijn volk bezocht had,
gevende hun brood.
- 7 Daarom ging zij uit van de plaats, waar zij geweest was,
en hare twee schoondochters met haar.
Als zij nu gingen op den weg om weder te keeren naar het land Juda,
- 8 zoo zeide Naomi tot hare twee schoondochteren:
"Gaat henen,
keert weder,
een iegelijk tot het huis harer moeder;
de HEERE doe bij u weldadigheid,
gelijk als gij gedaan hebt bij de dooden en bij mij;
- 9 de HEERE geve u,
dat gij rust vindt,
een iegelijk in haars mans huis."
En als zij haar kuste,
hieven zij hare stem op
en weenden,
- 10 en zij zeiden tot haar:
"Wij zullen zekerlijk met u wederkeeren tot uw volk."
- 11 Maar Naomi zeide:
"Keert weder, mijne dochters,
waarom zoudt gij met mij gaan?
Heb ik nog zonen in mijnen schoot,
dat zij u tot mannen zouden zijn?
- 12 Keert weder, mijne dochters,

- gaat henen;
want ik ben te oud om een man te hebben.
Wanneer ik al zeide:
'Ik heb hoop',
of ik ook in dezen nacht eenen man hadde,
ja ook zonen baarde:
- 13 zoudt gij daarnaar wachten
totdat zij groot geworden zijn,
zoudt gij daarnaar opgehouden worden om geen en man te nemen?
Niet, mijne dochters;
want het is mij veel bitterder dan u,
maar de hand des HEEREN is tegen mij uitgegaan."
- 14 Toen hieven zij hare stem op
en weenden wederom,
en Orpa kuste hare schoonmoeder,
maar Ruth kleefde haar aan.
- 15 Daarom zeide zij:
"Zie,
uwe zwagerin is wedergekeerd tot haar volk
en tot hare goden:
keer gij óók weder,
uwe zwagerin na."
- 16 Maar Ruth zeide:
"Val mij niet tegen,
dat ik u zoude verlaten om van achter u weder te keeren;
want waar gij zult henengaan,
zal ik óók henengaan,
en waar gij zult vernachten,
zal ik vernachten;
uw volk is mijn volk,
en uw God mijn God;
- 17 waar gij zult sterven,
zal ik sterven,
en aldaar zal ik begraven worden:
alzóó doe mij de HEERE
en alzóó doe Hij daartoe,
zoo niet de dood *alleen* zal scheiding maken
tusschen mij
en tusschen u."
- 18 Als zij nu zag,
dat zij vastelijk voorgenomen had met haar te gaan,
zoo hield zij op tot haar te spreken.
- 19 Alzoo gingen die beiden,
totdat zij te Bethlehem kwamen.
En het geschiedde,
als zij te Bethlehem inkwamen,
dat de gansche stad over haar beroerd werd,
en zij zeiden:
"Is dit Naomi?"
- 20 Maar zij zeide tot hen:
"Noemt mij niet Naomi:
noemt mij Mara,
want de Almachtige heeft mij groote bitterheid aangedaan.
- 21 Vol toog ik weg,
maar ledig heeft mij de HEERE doen wederkeeren:
waarom zoudt gij mij Naomi noemen,
daar de HEERE tegen mij getuigt
en de Almachtige mij kwaad aangedaan heeft?"

22 Alzoo kwam Naomi weder
en Ruth, de Moabietische, hare schoondochter, met haar,
die uit de velden Moabs wederkwam;
en zij kwamen te Bethlehem
in het begin van den gersteoogst.

2

Ruth op den akker van Boaz:

1 Naomi nu had eenen bloedvriend haars mans,
eenen man geweldig van vermogen,
van Elimélechs geslacht,
en zijn naam was Boaz.

2 En Ruth de Moabietische, zeide tot Naomi:
"Laat mij toch in het veld gaan,
en van de aren oplezen achter dien,
in wiens oogen ik genade zal vinden."
En zij zeide tot haar:
"Ga henen,
mijn dochter."

3 Zoo ging zij henen,
en kwam
en las op in het veld
achter de maaiers;
en haar viel bij geval vóór een deel des velds van Boaz,
die van het geslacht Elimélechs was.

4 En zie,
Boaz kwam van Bethlehem,
en zeide tot de maaiers:
"De HEERE zij met ulieden."
En zij zeiden tot hem:
"De HEERE zegene u."

5 Daarna zeide Boaz tot zijnen jongen,
die over de maaiers gezet was:
"Wiens is deze jonge vrouw?"

6 En de jongen,
die over de maaiers gezet was,
antwoordde
en zeide:
"Deze is de Moabietische jonge vrouw,
die met Naomi wedergekomen is
uit de velden Moabs;
en zij heeft gezegd:
'Laat mij toch oplezen
en *aren* bij de garven verzamelen achter de maaiers';
zoo is zij gekomen
en heeft gestaan van 's morgens af tot nu toe;
nu is haar tehuisblijven weinig."

8 Toen zeide Boaz tot Ruth:
"Hoort gij niet, mijne dochter?
Ga niet om in een ander veld op te lezen;
ook zult gij van hier niet weggaan,
maar hier zult gij u houden bij mijne maagden.

9 Uwe oogen zullen zijn op dit veld,
dat zij maaien zullen,
en gij zult achter haarlieden gaan;
heb ik den jongens niet geboden,
dat men u niet aanroere?"

- Als u dorst,
zoo ga tot de vaten
en drink van hetgeen de jongens zullen geschept hebben."
- 10 Toen viel zij op haar aangezicht
en boog zich ter aarde,
en zij zeide tot hem:
"Waarom heb ik genade gevonden in uwe oogen,
dat gij mij kent,
daar ik eene vreemde ben?"
- 11 En Boaz antwoordde
en zeide tot haar:
"Het is mij wel aangezegd
alles wat gij bij uwe schoonmoeder gedaan hebt na den dood uws mans,
en hebt uwen vader en uwe moeder en het land uwer geboorte verlaten,
en zijt heengegaan tot een volk,
dat gij van te voren niet kendet.
- 12 De HEERE vergelde u uwe daad,
en uw loon zij volkomen van den HEERE den God Israëls,
onder Wiens vleugelen gij gekomen zijt toevlucht te nemen."
- 13 En zij zeide:
"Laat mij genade vinden in uwe oogen,
mijn heer,
dewijl gij mij getroost hebt
en dewijl gij naar het hart van uwe dienstmaagd gesproken hebt,
hoewel ik niet ben gelijk eene uwer dienstmaagden."
- 14 Als het nu etenstijd was,
zeide Boaz tot haar:
"Kom hier bij mij,
en eet van het brood,
en doop uwe bete in den azijn."
Zoo zat zij neder aan de zijde van de maaiers,
en hij langde haar geroost *koren*,
en zij at,
en werd verzadigd,
en hield over.
- 15 Als zij nu opstond om op te lezen,
zoo gebood Boaz zijnen jongens,
zeggende:
"Laat haar ook tusschen de garven oplezen,
en beschaamt haar niet;
- 16 ja,
laat ook allengskens van de handvullen voor haar wat vallen,
en laat het liggen,
dat zij het opleze,
en bestraft haar niet."
- 17 Alzoo las zij op in dat veld tot aan den avond;
en zij sloeg uit wat zij opgelezen had,
en het was omtrent eene efa gerst.
- 18 En zij nam het op,
en kwam in de stad;
en hare schoonmoeder zag wat zij opgelezen had;
ook bracht zij voort
en gaf haar wat zij van hare verzadiging overgehouden had.
- 19 Toen zeide hare schoonmoeder tot haar:
"Waar hebt gij heden opgelezen
en waar hebt gij gewerkt?
Gezegend zij die u gekend heeft."
En zij verhaalde hare schoonmoeder bij wien zij gewerkt had,

- en zeide:
"De naam des mans,
bij wien ik heden gewerkt heb, is Boaz."
20 Toen zeide Naomi tot hare schoondochter:
"Gezegend zij hij den HEERE,
Die Zijne weldadigheid niet heeft nagelaten
aan de levenden
en aan de dooden."
Voorts zeide Naomi tot haar:
"Die man is ons nabestaande,
hij is een van onze lossers."
21 En Ruth de Moabietische zeide:
"Ook omdat hij tot mij gezegd heeft:
'Gij zult u houden bij de jongens, die ik heb,
totdat zij den ganschen oogst, dien ik heb, zullen hebben voleindigd.'"
22 En Naomi zeide tot hare schoondochter Ruth:
"Het is goed, mijne dochter,
dat gij met zijne maagden uitgaat,
opdat zij u niet tegenvallen in een ander veld."
23 Alzoo hield zij zich bij de maagden van Boaz om op te lezen,
totdat de gerstenoogst en tarweoogst voleindigd waren:
en zij bleef bij hare schoonmoeder.

3

Ruth en Boaz:

- 1 En Naomi,
hare schoonmoeder,
zeide tot haar:
"Mijne dochter,
zoude ik u geene rust zoeken,
dat het u wèl ga?
2 Nu dan,
is niet Boaz,
met wiens maagden gij geweest zijt,
van onze bloedvriendschap?
Zie,
hij zal dezen nacht gerst op den dorschvloer wannen.
3 Zoo baad u
en zalf u
en doe uwe kleederen aan,
en ga af naar den dorschvloer;
maar maak u den man niet bekend,
totdat hij geëindigd zal hebben te eten en te drinken.
4 En het zal geschieden als hij nederligt,
dat gij de plaats zult merken waar hij zal nedergelegen zijn;
ga dan in,
en sla zijn voetdeksel op,
en leg u:
zoo zal hij u te kennen geven wat gij doen zult."
5 En zij zeide tot haar:
"Al wat gij *tot mij* zegt,
zal ik doen."
6 Alzoo ging zij af naar den dorschvloer,
en deed naar alles dat hare schoonmoeder haar geboden had.
7 Als nu Boaz gegeten en gedronken had
en zijn hart vroolijk was,
zoo kwam hij om neder te liggen aan het uiterste eens *koren*hoops.

- Daarna kwam zij stillekens in,
en sloeg zijn voetdeksel op,
en legde zich.
- 8 En het geschiedde te middernacht,
dat de man verschrikte
en om zich greep,
en zie,
eene vrouw lag aan zijn voetdeksel.
- 9 En hij zeide:
"Wie zijt gij?"
En zij zeide:
"Ik ben Ruth uwe dienstmaagd:
breid dan uwen vleugel uit over uwe dienstmaagd,
want gij zijt de lossen."
- 10 En hij zeide:
"Gezegd zijt gij den HEERE, mijne dochter;
gij hebt deze uwe laatste weldadigheid beter gemaakt dan de eerste,
dewijl gij geen jonge gezellen zijt nagegaan,
het zij arm of rijk.
- 11 En nu, mijne dochter,
vrees niet:
al wat gij gezegd hebt zal ik u doen;
want de gansche stad mijns volks weet,
dat gij een deugdelijke vrouw zijt.
- 12 Nu dan, wel-is-waar dat ik een lossen ben,
maar daar is nog een lossen nader dan ik.
- 13 Blijf dezen nacht over;
voorts in den morgen zal het geschieden,
indien hij u lost,
goed, laat hij lossen;
maar indien het hem niet lust u te lossen,
zoo zal ik u lossen, *zoo waarachtig als* de HEERE leeft;
leg u neder tot den morgen toe."
- 14 Alzoo lag zij neder aan zijn voetdeksel tot den morgen toe,
en stond op,
eer dat de één den ander kennen konde,
want hij zeide:
"Het wordt niet bekend,
dat eene vrouw op den dorschvloer gekomen is."
- 15 Voorts zeide hij:
"Lang den sluier, die op u is,
en houd dien."
En zij hield hem;
en hij mat zes *maten* gerst,
en leide ze op haar;
daarna ging hij in de stad.
- 16 Zij nu kwam tot hare schoonmoeder,
welke zeide:
"Wie zijt gij, mijne dochter?"
En zij verhaalde haar alles wat die man haar gedaan had;
- 17 ook zeide zij:
"Deze zes *maten* gerst heeft hij mij gegeven,
want hij zeide *tot mij*:
'Kom niet ledig tot uwe schoonmoeder.'"
- 18 Toen zeide zij:
"Zit *stille*, mijne dochter,
totdat gij weet,
hoe de zaak zal vallen;

want die man zal niet rusten,
tenzij dat hij heden deze zaak voleindigd hebbe."

4

Huwelijk van Boaz en Ruth:

- 1 En Boaz ging òp in de poort
en zette zich aldaar;
en zie,
de lossen, van welken Boaz gesproken had, ging voorbij;
zoo zeide hij:
"Wijk herwaarts,
zet u hier, gij zulk een."
En hij week herwaarts
en zette zich.
- 2 En hij nam tien mannen van de oudsten der stad
en zeide:
"Zet u hier";
en zij zetten zich.
- 3 Toen zeide hij tot dien lossen:
"Het stuk des lands,
dat onzes broeders Elimélechs was,
heeft Naomi,
die uit der Moabieten land wedergekomen is,
verkocht;
4 en ik heb gezegd:
'Ik zal het *voor* uw oor openbaren,
zeggende:
"Aanvaard het in tegenwoordigheid der inwoners
en in tegenwoordigheid der oudsten mijns volks;
zoo gij het zult lossen, los het;
en zoo men het ook niet zoude lossen, verklaar het mij,
dat ik het wete;
want daar is niemand behalve gij,
die het losse,
en ik na u.'"
Toen zeide hij:
"Ik zal het lossen."
5 Maar Boaz zeide:
"Ten dage als gij het land aanvaardt van de hand Naomi's,
zoo zult gij ook het aanvaarden van Ruth de Moabietische,
de huisvrouw des verstorvenen,
om den naam des verstorvenen te verwekken over zijn erfdeel."
6 Toen zeide die lossen:
"Ik zal het voor mij niet kunnen lossen,
opdat ik mijn erfdeel niet misschien verderve;
los gij mijne lossing voor u,
want ik zal niet kunnen lossen."
7 Nu was dit van ouds *eene gewoonte* in Israël bij de lossing
en bij de verwisseling,
om de gansche zaak te bevestigen,
zoo trok de man zijnen schoen uit
en gaf dien zijnen naaste;
en dit was tot een getuigenis in Israël.
8 Zoo zeide deze lossen tot Boaz
"Aanvaard gij het voor u";
en hij trok zijnen schoen uit.
9 Toen zeide Boaz tot de oudsten en al het volk:

"Gijlieden zijt heden getuigen,
dat ik aanvaard heb alles wat Elimélechs geweest is,
en alles wat Chiljons en Machlons geweest is,
van de hand Naomi's;
10 daartoe aanvaard ik ook Ruth de Moabietische,
Machlons huisvrouw, tot eene vrouw,
om den naam des verstorvenen over zijn erfdeel te verwekken,
opdat de naam des verstorvenen niet worde uitgeroeid van onder zijne broederen
en van de poort zijner plaats;
gijlieden zijt heden getuigen."

11 En al het volk,
dat in de poort was,
mitsgaders de oudsten,
zeiden:
"Wij zijn getuigen:
de HEERE make deze vrouw,
die in uw huis komt,
als Rachel en als Lea,
die beiden het huis Israëls gebouwd hebben;
en handel kloekelijk in Efratha,
en maak *uwen* naam vermaard in Bethlehem;
12 en uw huis zij als het huis van Perez,
(dien Tamar aan Juda baarde),
van het zaad,
dat de HEERE u geven zal uit deze jonge vrouw."

13 Alzoo nam Boaz Ruth,
en zij werd hem tot vrouw,
en hij ging tot haar in;
en de HEERE gaf haar,
dat zij zwanger werd
en eenen zoon baarde.

14 Toen zeiden de vrouwen tot Naomi:
"Geloofd zij de HEERE,
Die niet heeft nagelaten u heden eenen lossen te geven;
en zijn naam worde vermaard in Israël.

15 Die zal u zijn tot eenen verkwikker der ziel,
en om uw ouderdom te onderhouden;
want uwe schoondochter,
die u liefheeft,
heeft hem gebaard,
die u beter is dan zeven zonen."

16 En Naomi nam dat kind
en zette het op haren schoot,
en werd zijnen voedster.

17 En de naburinnen gaven hem eenen naam,
zeggende:
"Naomi is een zoon geboren";
en zij noemden zijnen naam Obed;
deze is de vader van Isäi,
Davids vader.

18 Dit nu zijn de geboorten van Perez:
Perez gewon Hezron,
19 en Hezron gewon Ram,
en Ram gewon Amminadab,
20 en Amminadab gewon Nahesson,
en Nahesson gewon Salma;
21 en Salmon gewon Boaz,
en Boaz gewon Obed,

en Obed gewon Isai,
en Isai gewon David.